

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által.” (Pál Rom. 10, 17)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2023 • IX. Évfolyam • 3. szám • Ára: 2, 50 lej

„Azért legyetek készen ti is, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok”. Mt. 24, 44

Az életünk során sok mindenre várunk, sok mindenre várunk. Adventi időszakban nagyrészt a karácsony ünnepe, amikor talán több időt tudunk együtt lenni, talán találkozni is tudunk a szeretteinkkel, talán még szeretetben is sikerül ünnepelni, együtt lenni, s talán még Jézusnak is lesz hely a szívünkben, az otthonunkban, az ünnepben, talán. Jó lenne, ha Ő mindenképp velünk lenne és mi vele, mert azt mondja egyik közismert házi áldásunk: *Hol hit, ott szeretet, Hol szeretet, ott béke, Hol béke, ott áldás, Hol áldás, ott Isten, Ott szükség nincsen.*

Sok mindent szeretnénk az ünnepben, az ünnep kapcsán megélni, mégis a legnagyobb és a legértékesebb ajándék, amit kaphatunk az ünnepben, de méginkább a földi életünkre nézve, az az Úr jelenléte, a vele való közös élet, hisz Ő nemcsak arra vágyik, hogy áldott ünnepünk legyen, hanem általa, és a benne való hit által Isten gyermekeivé legyünk, egy családdá, mint az Ő szeretetének megnyilvánulása. Hiszen neki arra van vágyódása, hogy legyen számára hely a szívünkben, az életünkben, olyannyira, hogy Ő legyen számunkra az Élet, az Övéi legyünk, nevének hordozói, krisztusiak, s majd egykor ott lehessünk, ahol Ő van, ahová hazavár minket. Egykor ezt mondta a tanítványainak *„elmegyek, és helyet készítetek nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. ...Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.”* (Jn. 14:3,6), hisz ezért jött közénk, ... *„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy az ő egyszerűlt Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert Isten nem azért küldte az ő Fiát a világra, hogy elítélje a világot, hanem hogy megmentse a világot általa.”* (Jn. 3,16-17).

Ezért fontos, hogy meghalljuk a várakozás mélyebb tartalmát, várakozás, amely tovább vezeti szívünk gondolatát és vágyát, e mulandó életből az örökkévalóság felé. Várakozási időszak, amelyben fontos szembesüljek és elgondolkodjak azon, hogy mit várok igazán, mit jelent késznek lenni, s hogy én kész

vagyok-e arra nézve, amiről Jézus beszél. Készen lenni nem a karácsonyra, nem az újra találkozásra földi szeretteimmel, hanem találkozni az Úrral, másképpen, mint eddigi földi életem során. Ha ma kapnád a behívót, kész lennél elmenni e világból? S ha nem, akkor miért nem? Lassan két éve, hogy egy idős bácsit átvittem autóval a szomszéd községbe, s miközben utaztunk, egyszer csak azt mondta 82 évesen, hogy neki lassan kész kell legyen az elmenetelre. Akkor csak röviden ezt válaszoltam, mindenkinek kész kell lennie, mert nem tudjuk melyik órában jön el a mi elmenetelünk ideje. Ezzel a tavalyi év tavaszán szembesültem méginkább, amikor hazafelé tartottam autómmal és azt láttam, hogy nagy kocsisor, Smurd helikopter, és egy férfi elterülve az úton letakarva. Este olvasom a híreket, egy 20 éves fiatal. Azon a héten Kolozsváron kellett tartásuk egy bibliaórát egyetemistáknak. Azzal kezdtem, hogy mit gondolnak, hol tartanak, az életük melyik szakaszán vannak. Huszonevesen mind azt mondta, még az elején, s elmondtam nekik az előbb megosztott

történet, hogy bizonyára az a 20 éves is úgy gondolta, hogy nem ez lesz az utolsó útja, bizonyára még sok terve volt a jövőre nézve. Egy pár évvel ezelőtt, egy leány, egyik keresztyén fesztiválon arról tett bizonyosságot, miután túlélte egy autóbalesetet, hogy azóta nem megy el úgy hazulról, hogy ne fejezné ki szerettei felé, mennyire szereti őket. Első hallásra szomorú hangvételt adhatnak e sorok, ha csak a földi életre gondolunk és csak arra fókuszálunk.

Jézus fókuszunkat az odaátra helyezi, de úgy, hogy önmagán keresztül. Egyszer amikor még egy másik egyetemen voltam másodéves, Kolozsvár egyik utcáján haladtam és abban az utcában ott állt egy igehirdető, kezében a bibliájával és hirdette az ígét, az emberek látva őt, próbáltak elsietni mellette, nehogy megállítsa őket. Mi is elhaladtunk mellette a kollégákkal, de piros volt a lámpa a gyalogos átkelőnél. Az Isten figyelmemet a férfi felé terelte és kíváncsiságot ébresztett bennem, hogy menjek oda. Egy rövid beszélgetés volt, melyben egyik pillanatban a következő kérdést tette fel: ha holnap meghalnék, hol lenne az én örök életem. Akkor egy kis gondolkodás után azt választottam neki, azt majd a JóIsten eldönti.

Az mondta nekem, hogy ez nem így van. Az Úr már döntött ott a kereszten, s ha én hiszem, hogy Krisztus az én Megváltóm, aki meghalt az én bűneimért, s vele élem a földi életem, követve Őt, akkor bármikor jöjjön el ez a nap, akkor ott leszek, ahol Ő van, hozzá kerülök. Abban a pillanatban, azt éreztem, hogy valami betölt és egy olyan boldogság van bennem ezen örömhír hallatán, amit azóta sem éreztem.

Legyetek készen, mert nem tudjátok. Jézus nem félelmet kelteni akar az ember szívében, hanem arra hív, hogy a te életed már ma, már most legyen a legbiztosabb kezekben, nála, hogy tud, az Ővé vagy, hozzátartozol. Ezzel a döntéssel ne várakozzál! Ha már az Ővé vagy, nincs miért félned, mert tudod, hogy Ő van veled, aki hazavezet, aki megtart az örök életre. *Folytatás a következő oldalon*

Ezzel a hittel és bizonyossággal, még az ünnep várakozása is más, mert tudom ki az ünnepelet és ki az, aki ünnepelet teszi az életemet, s egy nagy ünnepeletet szervezett az én, hozzá való megérezésemre is.

Jézus egykor ezt mondta ...*Atyám, a te kezébe teszem le a lelkemet!* Az Úr arra hív mindannyiunkat, hogy megismerve Őt, kezébe helyezzük az életünket, hogy

aki hisz Őbenne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Amikor eljön az Emberfia, készen találjon, s ott legyél azok között, akik felől ez hangzik el a Jelenések könyvében, *„ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében”.*

Ezért drága olvasó azzal az igeverssel zárom soraimat, amit egykor Jézus mondott a tanítványainak, *„De ne annak*

örüljete, hogy a lelkek engednek nektek, hanem inkább annak örüljete, hogy nevetek fel van írva a mennyben.” (Lk. 10,20). Nem biztos, hogy megélıjük az Ő visszajövetelét, de az biztos, hogy egy napon el kell menjünk e világból. Hová fogsz megérkezni? Ámen.

Biró Botond,

Rátóni egyházközség lelkipásztora

„...Szeretetlenben szolgáljatok egymásnak” (Galata 5,13)

Nagybánya Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége Presbiteri Csendes Napot tartott 2023 július 29-én Misztótfalu Református Egyházközség templomában, ahova több mint 80 presbiter érkezett.

Lakatos Nella,
egyházmegyei elnök

Igét az egyházmegye esperese, Avasújváros egyházközség lelkipásztora, **Nt. Gellén Sándor Károly** hirdette Márk evangéliumának Jézus megkenetése Betániában verseit olvasta, magyarázatát pedig a 8. versre öszpontosította, ami fontos üzenetet tartalmaz a mai ember számára. Beszélt az asszonyról, aki tettével kifejezte Jézus iránti szeretetét, hódolatát, akinek cselekedete az igazi odaadás és imádás, hiszen eljutott oda, ahol értékelik munkáját. Azzal, hogy az asszony cselekedetével Istennek titkos munkájába kapcsolódott be – hirdette Jézus halálát és örökkévaló példája lett annak, hogy mit jelent Jézust szeretni. A dicsőítés, a magasztalás a végtelen hálából és az alázatos szívű fakad, mi szükség-szerűen a szeretet cselekedeteibe vezet. Az ige hirdető kiemelte, hogy az, aki felismeri, hogy Jézus határtalan szeretetéből, kegyelméből, irgalmából él, megnyílik a mások iránti szeretetre, irgalomra, könyörületre. Mi is végezzük el a magunk dolgát, építsük Isten országát és akkor bátran vallhatjuk Pál apostol szavait: *„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”* (2 Tim 4,7) - fejezi be az ige hirdetését az esperes.

Haán Ágnes presbiter Aranyos Ervin „A legjobb szív” című versének felolvasását követően **Nt. Orbán István Dániel** helyi lelkipásztor köszöntötte a megjelenteket, majd a szünetben az érdeklődők megtekinthették a híres betűmetsző Misztótfalusi Kis Miklós emlékműzeumát.

Lakatos Nella elnöksasszony köszöntö szavai után hangsúlyozta, hogy egy gyülekezet légkörének kialakítása a lelkipásztor és a presbitérium munkáján múlik. A lelkipásztor kristály a kristály-

oldatban, mágnes a vasreszeléken, hogy köré gyűljenk a hívek, a presbiterek a gyülekezetek mozgató rugói, míg a gyülekezet, a közösség belső magja, amit a presbiternek állandó mozgásban kell tartani. Ezért nagyon fontos a kommunikáció, a kapcsolattartás e három köze között. Hogyan lehetséges ez? A választ erre a kérdésre **Nt. Máthé Róbert** Vetés református gyülekezetének lelkipásztora adja meg *„A presbiter, mint kapcsolattartó a gyülekezetben”* című előadásában.

Az előadó, aki egyben pszichológus is, előadása bevezető részében beszél Mózesről, aki hallgatva apósa tanácsára munkatársakat gyűjt maga köré, hogy azok a szervezésben könnyítsenek terhén. Az Újszövetségben az apostolok és diakónusok végzik ezeket a munkát megkönnyítő feladatokat. Hasonlóan cselekszünk ma is, hiszen a lelkésznek segít a presbiter az egyházközségek feladatainak végzésében. Ez az együttműködés csak a személyek közötti kapcsolat fenntartásával lehetséges, az állandó üzenetek cseréjén keresztül valósul meg, ami maga a kommunikáció. Ennek a folyamatnak a segítségével információ adódik át egy személytől vagy egy csoporttól egy másik személy vagy csoport részére. Egy gyülekezetben nagyon fontos, hogy milyen módon kommunikálunk a gyülekezeti tagokkal, hogyan szólítjuk meg a templomból távolmaradókat, miként adjuk tudtukra az egyházközség

eseményeit, az ige hirdetések fontosabb üzeneteit. Ezért a családlátogatás, a meghitt beszélgetések mélyítik a presbiter és gyülekezeti tag közötti kapcsolatot. Ne feledkezzünk meg felhívni lelkipásztoraink figyelmét a fontos dolgokra, közvetítési számokra a találkozások, látogatások észrevételeit. A jó kapcsolat mélyítésére jó, ha elégedettségünket lelkipásztorunk iránt ki is fejezzük, mert ezzel további erőt, buzdítást nyújtunk számára. Sok esetben a tagok, a presbiterek saját érdekeik elérésére, vagy mások érdekeinek megheiusítására törekednek és ezzel konfliktusok alakulnak ki a mindennapi életben. Az előadó beszélt a konfliktusos típusairól, azok kezelési módjairól és a presbiteréről, mint konfliktusközvetítőről, akinek feladata közvetíteni, kapcsolatot tartani a presbiter társak között, a családok vagy gyülekezeti tagok között, illetve a lelkész és gyülekezet között. A kommunikáció és a közbenjárás krisztusi szerepvállalás, hiszen maga Jézus Krisztus is az Isten szeretetét kommunikálja: *„Nekünk azonban Isten kijelentette a Lélek által, mert a Lélek mindent vizsgál, még az Isten mélységeit is.”* (1 Kor 2. 10) és Ő, mint közbenjárónk, megbékít az Istennel, *„Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus”* (1. Tim 2,5) - fejezi be előadását a lelkipásztor. Presbiterként mi is vállaljuk fel ezt a krisztusi feladatot gyülekezeteinkben.

Az előadást kérdések, hozzászólások követték ki-ki a maga gyülekezetének néhány problémáját vetette fel. Az elnöksasszony 10 kérdést tartalmazó kérdőívet adott át a gyülekezetek gondnokainak, ezek a presbiter kapcsolatát boncolgatják a lelkipásztorral és gyülekezet tagjaival.

A találkozó és a kimerítő, tanulságokat tartalmazó előadás lehetőséget nyújtott arra, hogy felfigyeljünk arra, hogy gyülekezeteinkben milyen hibákkal állunk szembe, hogyan próbáljuk kiküszöbölni azokat és úgy cselekedni, hogy közösségeink előrehaladását tartva szem előtt tudjunk munkálkodni. Mindig Isten szavait kövessük, mert hálával mindenért neki tartozunk köszönettel.

Soli Deo Gloria!

Presbiteri konferencia a Cenk alatti városban

Nyár közepén, a Cenk alatti városban tartotta meg idei presbiteri elnökségi konferenciáját az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége. Vendéglátó Egyházközség a Reménység Háza volt.

A rendezvényt megelőző estén és a konferencia kezdetén áhítatot tartott Szegedi László generális direktor, parókus lelkész, aki a hálaadás gondolatát fejtette ki, a bibliai idézetből kiindulva: „Aki hálával áldozik, az dicsóít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását.” (Zsoltárok: 50;23) Hangsúlyozta: *Mindig, mindenben adjunk hálát. Mindenkor Isten és ember irányába hálával tartozunk. A hálaadás Isten akarata. Ha nincsen időnk és lehetőségünk, nagyon szegények vagyunk. Jobb adni, mint kapni, hiszen, ha adok, megtelem szívem. A presbiteri munkálatot szolgálatnak nevezük, de ezt is hálaadásnak kell mondanunk. Fontos, hogy testvéreinkkel békében éljünk. „Széles az út”, s az egyház is ki kell válassza a saját útját: „Utaidat mutasd meg Uram... Vezess Jézusunk...” Életünk legnagyobb ajándéka az örök élet, s hálánk is örökké tartó kell legyen. Ámen.*

A konferencia megnyitóján Szegedi László lelképásztor köszöntötte az egybegyűlteket és ismertette röviden a Reménység Háza történetét és szerepét Brassóban.

A rendezvény előadója, Ambrus Mózes segédlelkész *A lerombolt brassói református templom viszontagságos története* címmel tartott érdekes és hasznos előadást, felelevenítve a Cenk alatti város egykori református templomának létrejöttét majd lerombolását a kommunizmus idején, 1963-ban, amelynek szomorú pillanatairól Rácz Márta presbiter a következőket nyilatkozta az előadónak: „Borzasztóan hallatszott a recsegés a lebombázott... az utolsó istentiszteleten édesapám (Zágoni Albu Dezső) prédikált és ő is sírt, majd azt mondta: *meg fogjuk találni a helyünket.*” Ma három református temploma van Brassó városának, Isten kegyelméből.

Az érdeklőtörténelmi momentumokat felidéző előadás után köszöntők hangzottak el a meghívottak részéről. Pályi József, az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke köszöntőjében, a fáradozás

és küzdés, az egyetértés és megértés, a családlátogatás, a jövőbe vetett hit fontosságát hangsúlyozta és sikeres együttműködést kívánt a jelenlevőknek. Ambrus Attila egyházkerületi főgondnok az alábbi bibliai idézetre építette köszöntő szavait, kiemelve az örömhír szerepét: „Íme, az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, lelkemet adtam őbelé, törvényt beszélt a népeknek.” (Ézsaiás 42.)

Török Csaba, a Magyarországi Presbiteri Szövetség képviselője a „Védelmized a te kicsiny bárkádát!” egyházi éneksorral indította gondolatait, hangsúlyozva: „adja Isten, hogy minél több hitmélyítő alkalom legyen egyházunk építésére.”

Tóth András, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke a testvér-szövetség jókívánságaival, a lelki, hitbéli épülés fontosságának gondolatával, az alábbi igével köszöntötte az egyházi képviselőket: „*ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, a melyek kedvesek istennek a jézus krisztus által,*” (1 Péter 2, 5).

Másfelől a párciumi elnök hang-

súlyozta: „hálával van tele a mi szívünk, hogy itt lehetünk veletek testvéri közösségben, és köszönjük a szívélyes meghívást. hiszem, hogy a konferenciának témaválasztása és az előadó közreműködése hozzájárul ahhoz, hogy a résztvevők megajándékozottak legyenek református identitásuk erősödésében.

Istennek végtelen szeretete legyen és maradjon mindannyiunkkal, adjon számunkra bölcs döntéseket az előttünk álló feladatok megoldásában.”

Nagy Éva, az Egyházmegyei Presbiteri Szövetség alelnöke, a Vallásügyi Államtitkárság tanácsosa, a hit, remény, szeretet, jegyében üdvözölte az egybegyűlteket és beszélt az egyházi pályázati lehetőségekről, s azok legfontosabb lépéseiről. Másfelől, hangsúlyozta a presbiterek fontos szerepét az egyházban, szolgálattevő munkálkodásukat minden nap ott, ahova Isten helyezte őket: gyermekeinkért, családunkért, közösségünkért, egyházunkért, nemzetünkért. Soli, Deo, Gloria!

Végezetül, Vass Vince Ferenc egyházmegyei elnök Isten bőséges áldását imádságba foglalva köszöntötte a jelenlevő vezetőségi tagokat.

Az üdvözlő beszédek után Miklósi Csaba esperes záró áhítata és köszöntője következett. Az egyházi előjáró ünnepi gondolataival hangsúlyozta az együttlét örömét, a presbiterek munkájának fontosságát. Beszédének alapigéje az Ap. Cs. 9:10-17: „...Menj el, mert választott eszközöm ő...” *Közös szolgálatról van szó. Isten szólt és szól ma is, mert Isten feladatot bízott ránk, mi pedig becsülettel kell véghezvük a szolgálatot. Ehhez adjon erőt, egészséget az Isten. Áldja meg a szolgálattevők életét- zárta gondolatait az esperes.*

A konferencia végén együttes ebéd, majd kötetlen beszélgetés következett, utána elbúcsúzás a mielőbbi viszontlátás reményében.

dr. Nagy Éva

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által” (Róm. 10, 17)

Több mint 100 presbiter részvételével zajlott a kerületi konferencia Nagyváradon 2023. augusztus 5-én, ahova Pál apostol rómaiakhoz írott levelének verse szólította meg és hívta a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének tagjait.

Nt. Herdeán Gyöngyi Nagyvárad – Újvárosi egyházközség lelképásztora nyitó áhítatában Jakab 3, 1-12 verseit olvasta és magyarázta az egybegyűlteknél. Kiemelte, hogy az Úr az Ő szeretetével, életet erősítő szavaival újjászületésre hív bennünket, építő erőt nyújt számunkra, de ezt az emberi szó sok esetben rombolni képes. Vigyázzunk, mert beszédünk cselekedeteink része, ezért nem mindegy az, hogy mit és hogyan közlünk embertársainkkal, a nyelv olyan eszköz amiben a pusztító erőt csak Isten hatalma tudja megfékezni. Presbiterként feladatunk, hogy szavainkat, cselekedeteinket mindig Isten forrásából merítsük és szavaink által dicsőség szerint éljünk, úgy, ahogy kéri tőlünk a mi Urunk, Jézus Krisztus.

Tóth András a szövetség kerületi elnöke Péter 1 levelének 2, 5 verseivel köszöntötte a résztvevőket, üdvözölte az anyaországból és az Erdélyi kerületből érkező vendégeket.

Török Csaba Pál, a Magyar Presbiteri Szövetség nevében a Zsolt. 133, 1 igeverseivel köszöntötte a presbitereket, kiemelve az összetartozás fontosságát, bölcsességre, segítőkészségre buzdított, kérte, hogy, szavainkkal egymás lelkének építésére törekedjünk. A Békési területi szervezet elnöke, **Erdei Gábor** 2 Tim 1, 6 versével a bennünk levő kegyelmi ajándékok fejlesztésére hívta fel figyelmünket, mert a tudásunk fejlesztésével egyházunkat fejlesztjük. **Nagy Éva** az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnökségi tagja

a hit, remény és szeretet nevében tolmácsolta a szövetség üzenetét, nagy elődeink szavait idézve, fennmaradásunk alapjául a hit, az anyanyelv, a kultúra fontosságát emelte ki.

Nt. Farkas Zsolt közigazgatási előadó-tanácsos *A presbiter-zsinati elv* címmel tartott előadást. Előadásának első felében az emberi testet összehasonlítja az egyházi testtel, hiszen mindkettőben vannak nehézségek, hibák, de ezeknek a bajoknak tudatában kell élnünk, cselekednünk. Felsorolja és megmagyarázza az egyházműködés formáit, azok előnyeit és hátrányait.

Ezek: a) püspöki irányítású egyház (episzkopális) – előnye, hogy a papok „szabadon taníthatnak” és független tud lenni a világi hatalomtól is, hátránya az, hogy döntései alapján diktatúriássá válik, egy személytől függ minden az egyházkerületben

b) kongregacionalista egyház- a helyi gyülekezeteknek autonómiát tulajdonít, elutasítja a püspököt, és azt, hogy presbiter vezesse a gyülekezetet

c)- bibliai alapú egyház –ide tartozik a mi református egyházunk is, aminek előnye, hogy közösségileg lehet tervezni feladatokat, csapatban kell dolgozni és a felelősséget is közösen kell vállalni, nyitottabbak vagyunk, a világ dolgairól világosan tudunk beszélni. Hátránya, hogy bekerülnek a világi szempontok a tevékenységekbe, megjelennek a hatalmi harcok, egymással ütköznek az elvek (a főnök dönt).

Ezt a rendszert a zsinat-presbiter elv alapján működőképessé tehetjük, úgy, hogy, akik ebben részt vesznek legyenek jól képzettek. Szükséges, hogy a lelképásztor ne pályát válasszon, ne apja foglalkozásának követője legyen, hanem kapjon elhívást az Úrtól és annak alapján legyen pap. A presbiter pedig ne azért vállalja el ezt a tisztséget, mert így „felnéznek rá” a gyülekezeti tagok, hanem úgy tekintsen erre a „kitüntetésre”, hogy ő Isten szolgálója lett. A presbiter együtt kell működjön a lelképásztorával, együtt minden cselekedetük kel az egyház érdekeit tartsák szem előtt, kövessék

Jézus Krisztus szavait, aki arra biztat, hogy parancsainak engedelmeskedjünk, tudván, hogy „én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. (Máté 28, 20)- fejezte be előadását az előadó.

Szünetet követően **Vasil István** Túrmezei Erzsébet Légy Krisztus hordozó című versét mondta el, majd **Tóth András** 20 éves a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége címmel megjelent jubileumi kiadást mutatta be.

Nt. Kánya Zsolt Attila, Kémer egyházközség lelképásztor előadása követte a konferencia munkálatait amelynek címe *Azért a hit hallásból van a hallás pedig Krisztus igéje által*. Pál apostol a rómaiakhoz írott levele teológiai szempontból fontos, habár ez nem az apostol első levele és maga Pál sem járt soha Rómában, de ez a legjobban megszerkesztett levél és több ember életét is megváltoztatta. Kálvin János így ír a római levélről: „aki ennek a levélnek igazi megértésére eljutott, az előtt már az Írás legrejtettebb kincsei felé is nyitva van az ajtó”. A római levél jelentősége elsősorban abban áll, hogy egységes gondolati rendszerbe foglalja az ember hit általi megigazulását, mint az evangélium alapvető üzenetét, s ezt az üzenetet belehelyezi a teljes megváltási terv tágabb nézőpontjába is -emeli ki az előadó.

A továbbiakban ismerteti a római levél gondolati felépítését, ezek:

a) Hit általi megigazulás -Kinek van szüksege a hit általi megigazulásra?

- Mi a megoldás az emberileg kilátástalan helyzetben?

- Hogyan változhat meg valóban egy ember élete?

b) A predesztináció (előre rendelés)

- A predesztináció és a hit általi megigazulás kapcsolata

- Izrael és a pogányok a predesztináció és a hit általi megigazulás fényében

A levél tartalmaz gyakorlati kérdéseket is, verseivel a görögök és zsidók közötti ellentétet akarja feloldani, hiszen semmi

különbőség nincs közöttük, mert ugyanaz az Ura mindenkinek. Az embernek hallani és megérteni kell Isten igéjét, hiszen *Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által* (10,17) - hangsúlyozza az előadó. A levelekkel kapcsolatosan 4 dolgot fontos kell megjegyezni: „Mindenki megtartatik”, A hit „hallásból származik”, A „hallás” feltétele, hogy legyen, aki hirdeti Isten beszédét, és az, hogy ki-köi önmaga felel azért, hogy engedelmeskedik – e a hallott igazságnak.

Az előadó bemutat egy 1960-ban Kaliforniában végzett villámévangélizációt, amelynek során 500 embert kerestek

meg, 1 év múlva 15000 ember marad meg ebben a hitben és három év eltelte után 420 ember gyülekezeti tagnak vallotta magát.

Előadását kérdésekkel fejezi be:

- Mi lenne, ha mi is ezzel az igével megszólítanuk a templomból elmaradozott tagokat?

- Otthon, családi életünkben, mennyire vesszük komolyan ezt az igét?

Az előadásokat követően kiegészítések, kérdések hangzottak el a presbiterek részéről.

A konferencián **Balázs Attila** Tordaszentlászló lelkipásztora bemutatta az

által szervezett izraeli zarándolatot, kiemelve, hogy Jézus tanítása akkor válik személyessé, ha az ember ellátogat a Szentföldre és Jézus tanítványaként járja végig Izraelt.

A konferencia a helyi lelkipásztor zárógondolataival fejeződött be.

Hálát és köszönetet mondunk az Úrnak, hogy ismét lehetőséget adott az együttlétre, amikor tudásunkat gyarapíthattuk, református hitünket és gondolkodásunkat erősíthettük

Lakatos Nella,
egyházkerületi jegyző

Köszöntő

*Békesség Istentől!
Tisztelt egyházi és világi képviselők!
Kedves házigazdák!
Tisztelt ünneplő gyülekezet!*

A hit, remény, szeretet, valamint a megértés, a társaink gondjaira való figyelem jegyében köszöntöm az ünneplő gyülekezetet az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének és Pályi József elnöknek nevében (aki egészségi okokból nem tudott eljönni Nagyváradra) és természetesen, magam nevében is szeretettel és tisztelettel köszöntöm az egybegyülteket ezen a jelentős egyházkerületi rendezvényen, itt szülővárosomban, ahova örömmel és nosztalgiával érkezem minden alkalommal.

„Ím, béjöttünk nagy örömben, / Felséges Isten, /A te templomodba, / Felséges Atya Isten. Itt megállunk teelőtted, / Felséges Isten, /, – ezekkel a zoltársorokkal is üdvözlöm az egybegyülteket ebben a csodálatos templomban, amelynek különös jelentősége van számomra, hiszen itt kereszteltek meg *jó pár évvel korábban*, s nagyon közel van a családi házhoz is.

Tisztelt egybegyültek!

Ünnep ez a mai nap! - Ünnep, mint minden olyan alkalom, amelyen különös hangsúlyt fektetünk itt a régióinkban, hitünk, anyanyelvünk, kultúránk, megőrzésére és fejlesztésére, hiszen Reményik Sándor szavait idézve: „Úgy beszéljen ki-köi magyarul, Mintha imádkozna, ..., s Vigyázatok ma jól, mikor beszéltek, Vigyázatok a nyelv ma szent kehely”... mert, anyanyelvünk és hitünk mindig egybefonódnak. Fennmaradásunk zálogai. „Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten

igéje által.” (Római levél: 10, 17) – hangzik ennek a konferenciának a mottója, s nálunk az anyanyelv és hit még szorosabban összefügg a közösség lelki állapotával, még fontosabb a megmaradás szempontjából, mint más nemzeteknél. Hitünk és anyanyelvünk egybefonódik önazonosságunk tudatával. A hit és az anyanyelv lelki és szellemi hazánk, meghitt otthonunk. Ha megőrizzük és tovább visszük őket, cserében megadják nekünk a egymáshoz tartozás tudatát, a közösségtudatot. Ez alkalommal is az a cél, hogy kezet nyújtsunk egymásnak és minél jobban megismerjük társainkat, lelki testvéreinket. „Íme itt állunk és beszélünk ezen a gyönyörűségesen zengő magyar nyelven. ... Itt vagyunk ebben a kicsiny tündérvárosban itthon, ahogyan Móricz Zsigmond hangsúlyozta egyik ünnepi beszédében, kinek gondolatait így folytathatnánk ma: igen ITT vagyunk... most éppen Nagyváradon, Ady szavaival a *Pece-parti Párizsban*, egy maroknyian a Kárpátmedence magyarságából, hogy együtt imádkozzunk és ünnepeljünk a királyhágómelléki presbiteri konferencián, ebben a szép, múltat idéző templomban, amely nyelvi és szellemi védővára is az itt élő magyar közösségnek, hiszen a református zoltár szerint „ Erős várunk nekünk az Isten,, Kosztolányi Dezsőt idézve: „Erős várunk a nyelv, és „És áhitattal

ejtsétek a szót, E drága nyelvet porrá ne törjétek, Ne nyúljon hozzá avatatlanul Senki....., Igen, anyanyelvünk és hitünk mindig egybefonódnak, s „Az igaz ember hitből él...”, A hitből fakad a nemzetért való felelősségtudat is.

„A hit pedig, a szélhez hasonlóan, csilingelésre készíti a szélcsendben hallgató csengettyűt. A hit megszólaltatja lelked hangjait, és az öröm felé röpti.” (Sylvia Browne) De, ugyanakkor szükségyszerű „teljes birtokában lenni a nyelvnek, melyet a nép beszél: ez az első és elengedhetetlen feltétel, szellemi-kulturális örökségünk és nemzeti identitásunk megőrzésében. Széchenyi Istvánt idézve: „tiszteljük a múltat, értsük meg a jelent, hogy munkálkodhassunk a jövőn”.

Ez a mai ünnep és szolgálat is, egyházi szerepén túl, közösségformáló és kapcsolatteremtés, lelki/szellemi kapocs a résztvevők között, s mindannyiunk lelki gazdagodására és feltöltődésére szolgál azzal a céllal, hogy mindenki vigye magával az ITT elhangzott ígét, az előadások lényegét, azok üzenetét, a *termő magokat*, és hintse el saját gyülekezetében, családjában azok gyarapodása érdekében.

Ezekkel a gondolatokkal kívánom az Királyhágómelléki Református Egyházkerületben élő közösségeknek, hogy minél többen és minél többet nyissák ki saját templomuk ajtaját, s azt, hogy minden lépésükkel járuljanak hozzá hitünk és anyanyelvünk, kultúránk fennmaradásához. Adjon az Úr sikeres és eredményes együttműködést a két romániai egyházkerület

és a kárpátmedencei egyházkerületek, a presbiteri szövetségek között. Bízunk Istenben, önmagunkban, embertársainkban, és „minden dolgokat szeretetben menjen végbe...”, mert a „szeretet soha el nem fogy...” és fontos, hogy minden nap tegyünk valami jót és hasznosat OTT, ahol vagyunk, ahova Isten helyezett bennünket.

**Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!
Köszönöm megtisztelő figyelmüket.**

2023. augusztus 5, Nagyvárad

dr. Nagy Éva,
a Brassói Egyházmegye Presbiteri Szövetségének alelnöke,
a bukaresti Vallásügyi Államtitkárság tanácsosa

Köszöntő a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség 20 éves jubileumi ünnepére

„És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek” (Kol. 3,23)

Illés Jenő

SzRE PSz elnöke

Szeretett keresztyén testvéreim, nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm a Királyhágómelléki Református Egyházkerület minden tagját tisztségre, korra és nemre való tekintet nélkül.

A 2016. február 13-i megválasztásom után kezdtem belegondolni, hogy mit is vállaltam, és mi is az én tennivalóm ezen a tisztségen belül, hogy amikor eljön az idő, és át kell adnom a stafétát, felemelt fejvel távozhassak, mind Isten mind emberek színe előtt.

Hálát adok Istennek, hogy mandátumomat Dr. Király Lajos esperes úr és Dr. Puskás Csaba főgondnok úr idejében tölthettem és tölthetem ma is nagy tiszteletben, szeretetben és egyetértésben. Elhatároztam, hogy Isten segítségével és a magam legjobb tudása szerint tisztelettel és alázattal fogom végezni munkámat egyházmegyénk minden egyes tagja iránt tisztségre, nemre és korra való tekintet nélkül, továbbá azt is, hogy mandátumom ideje alatt meglátogatok minden egyházközösséget függetlenül annak nagyságától, amit Isten segédelmével meg is tettem.

Jó gazda módjára meglátogattam minden gyülekezetet vasárnapi Istentiszteletek alkalmával köszöntve egy-egy Bibliai verssel a lelkipásztort és a gyülekezetet. Lelkipásztorokkal karöltve minden presbiter számára elérhetővé tettük a szö-

vetségünk által szerkesztett „Órállók” című lapot, amelybe megválasztásom óta majdnem minden megjelenő számba írtam egy vagy több cikket, ezzel is hozzájárulva presbiteraink lelki gondozásához és tisztségeik felelősségteljesebb betöltéséhez.

Igyekeztem lelkipásztorokkal közösen megrendezni minden esztendőben, mind a tavaszi, mind az őszi konferenciáinkat, amikor Isten és a hatóságok nem akadályozták meg bennünket. Köszönet ezért minden lelkipásztornak, akik konferenciákat rendeztek és ezek után is rendezni fognak.

Konferenciáinkon minden résztvevő részére egy kis jelképes ajándékot biztosítottunk, hogy egy kis maradandó emlék legyen emlékeztetőül ezen szép és tanulságos alkalmakról. Minden találkozáson 120 és 200 közötti személy vett részt.

Mandátumom ideje alatt igyekeztem takarékosan gazdálkodni szövetségünk javaival. Elnökké választásomkor a szövetség 2300 lejjel rendelkezett, míg mára ez az összeg, több mint 14.000 lej, mindamelllett, hogy a 2017-es jubileumi év és a sok presbiterképzés sok pénzt elvitt a szövetségünktől és a 2018-as évtől kezdődően minden megrendezett konferenciára 500 lejt adtunk, amit ez év őszétől 1000 lejre akarunk emelni.

Szövetségünk 2017-ben hársfát ültetett a Vetési egyház cintermébe.

Segélyeket is adtunk az Óvári gondnok és a Láncoz egyház tűzesetei miatt. 500-500 lejt adtunk minden lelkipász-

tor szüleje vagy élettársa elvesztésekor, a valamikori Sztármári Friss Újság hasábjain részvétet nyilvánítottunk, az ukrániai menekültek megsegítésére 1000 lejt adtunk.

Minekutána 2022-ben újraválasztottak tisztségembe, újból elkezdtem meglátogatni Egyházmegyénk gyülekezeteit, amelynek felét már meg is tettem. Igyekeztem meglátogatni minden egyházközösséget, mivel nálam már nem olyan messzi a messzi, és nagyon szeretnék minden gyülekezethez ellátni, és köszönteni a résztvevőket, hogy lássák a gondviselést és a tiszteletet irántuk.

A továbbiakban arra kérem Isten, hogy segítsen meg további terveim megvalósítására.

Mindezek után Isten gazdag áldását kérve a mindenkori „Presbiteri Szövetség” minden egyes tagjára tisztségre, nemre és korra való tekintet nélkül, egy Bibliai verssel zárom jubileumi köszöntőmet. „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok” (Jn. 13, 35).

Áldás Békesség Istentől!

Sztármárnémeti
2023. május 6.

Illés Jenő,
SzREM PSz elnöke

Ezúton is szeretnék elnézést kérni **Illés Jenő** elnöktől, hogy a Jubileumi füzetbe szánt köszöntője nem került publikálásra, így az újságba olvasható.

Őszi presbiteri konferencia a Szilágysomlyói Református Egyházmegyében

A Szilágysomlyói Református Egyházmegyében immár hagyománnyá vált, hogy szeptember első szombatján a presbiterestvérek és az őket elkísérő lelkipásztorok egy gyönyörű helyen, az egyházmegye táborozóhelyén, Sóllyomkőváron összegyűlnek, hogy Isten Igéjét együtt hallgassák, tanulmányozzák. Ebben az évben szeptember 2. -án került sor az idei Őszi Konferenciára, amelyre mintegy 110 lelkipásztor és presbiter jött el.

A konferencia nyitó áhítatát az egyházmegye esperese, **Nt. Sándor András** tartotta a Máté evangéliuma 28. részének 18 és 19. versének első felének alapján: „Jézus hozzájuk lépett és így szólt: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet...” Az egyház feladata tehát, hogy tanítvánnyá tegyen. De **mit jelent tanítvánnyak lenni?** Erre a kérdésre válaszolva hallhattuk, hogy a presbiter elsősorban tanítvány kell legyen, aki mindent hátrahagyva Jézus Krisztust követi. Krisztus iránti szeretetünket nem szabad megakadályozza a családtagjaink vagy bármi más iránti szeretetünk. Jézus kell az első legyen! Ha követek valakit, úgy ragaszkodom Hozzá, mint senki másához. Ez a tanítványság egyik jellemzője. A másik jellemzője pedig, hogy naponta kell hordoznunk a magunk keresztjét. Jézus naponta hordozta a maga belső keresztjét. Ezzel arra tanít minket, hogy naponta meg kell hálnia bennünk valaminek, mert nem akarok úgy élni, hogy az Isten akarata ellen való legyen. Jézus a gazdag ifjúnak azt mondta, hogy menjen el és adja el minden vagyonát... Ez nem azt jelenti, hogy mi is el kell adnunk mindenünket, ha tanítványok akarunk lenni, és nem birtokolhatunk semmit. Sokkal inkább azt, hogy mi magunk ne legyünk másnak a birtoka, mint Jézus Krisztusnak. Nem birtokoljon engem a házam, az autóm, a munkám...

Engedjük, hogy Isten használjon minket! Az áhítat után a presbiteri szövetség megyei elnöke, Kocsis-Feri Sándor köszöntötte az egybegyűlteket a Róma 10,17 alapján és ismertette a konferencia programját.

Ezt követően a Királyhágómelléki Ref. Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke, **Tóth András** is köszöntötte a jelenlevőket az 1Péter 2,5. szavaival, majd bemutatta a Presbiteri Szövetség nyáron megjelent 20 éves Jubileumi füzetét.

A konferencia idei témája a **Zsinat-presbiteri-elv**, amelynek meghívott előadója **Nt. Farkas Zsolt** református lelkész. Az előadó, mielőtt a református- illetve más egyházban működő elvekről beszélt volna, először magáról az egyházzal beszélt. „Az egyház Krisztus Teste”, adták meg a jelenlevők az Ige ismerete alapján a választ, de hogy milyen is lehet ez a test, arra Csíha Kálmán *Gyülekezet-építés* c. könyve alapján vallotta az előadó, hogy ez test is -akár az emberi test,- „Külsőleg szép, vonzó, sömörögzés nélküli, vagy szeplős, visszatetsző. De a legszebb testben is ott van a belek működése, az anyagcsere korántsem esztétikus, de valóságos csodája a növekedés és pusztulás örökös váltakozása, a bacilusok beözönlése, a fehérvérsejtek izoláló védekezése, melyet egy-egy betegség lázgörbéje jelez. Ilyen az egyház teste is.

Ez a test, mint struktúra tele van betegséggel. Mindig is így volt.” A zsinati elv tulajdonképpen elmondja nekünk, hogy mi hogyan működik az egyházban.

Előadónk érthetően, interaktív módon, őszintén, olykor humorral átszöve vallott arról, hogy milyen is a mai egyház, melyek azok az általános problémák, amelyek jelen vannak gyülekezeteinkben, milyen próbálkozások vannak a problémák kiküszöbölésére.

Ez a test mindig is tele volt betegségekkel. Ha visszagondolunk Jézus első követőire, a tanítványokra, rögtön ott van Júdás, aki Jézus követője volt, mégis elárulta, majd felakasztotta magát. De ismerjük a Jézus iránti hűségét és szeretetét bizonygató Pétert, aki egyik pillanatról a másikra megtagadta Mesterét, vagy Jánost, aki a Gecsemáné kertjében elszaladt a katonák elől.

Míg e földi világban élünk, mindig is betegségek fogják jellemezni az egyházat, de nekünk mégis törekednünk kell a rend megtartására. Kell legyen egy struktúrája, s ebben van nagy szerepe a zsinati elvnek. Segít eligazodni, hogy minek hol van a helye.

Más elvek is léteznek a maguk előnyeivel és hátrányaival. Ilyen például az *Episzkopális (püspöki) elv*, amely inkább a katolikus egyházra jellemző. Eszerint a püspök dönt, a papok és hívek engedelmesen elfogadják. Aztán létezik egy *Kongregacionalista (közösségi) elv*, amely demokráciát feltételez. Vagyis mindenki elmondhatja a véleményét, beleszólhat a döntéshozatalba. Példaként tekinthetjük a Bibliából azt a részt, amikor Izrael népe királyt kér magának. Nem elégszenek meg azzal, hogy Isten vezeti őket, úgy akarnak élni, mint a szomszédos népek... Tudjuk, hogy ez az ő esetükben idővel hova vezetett: hűtlenség, bukás.

Folytatás a következő oldalon

Az egész életünk egy állandó Krisztusra-várás

„Ebben az adventi időben azt kell felismernünk, hogy megtartásra szántak vagyunk és megtartásunknak nincs más útja, hanem csak ez az egyetlen: megmaradni a szeretetben, Istennek a szeretetében.

Advent a várakozásnak, az állandó várásnak az ideje. Mi magunk csak néhány héthez kapcsoljuk, hiszen időszaka a karácsony előtti negyedik vasárnaptól tart karácsonyig. Ezt nevezzük a karácsonyi Jézus várása adventi idejének. Az Ige nem tilt ettől a várakozástól, de feltétlenül hív

arra, hogy várakozásunkat ne kapcsoljuk csupán a karácsony előtti adventi időszakhoz, hanem egész életünk legyen és maradjon egy állandó várás, mégpedig Krisztus-várás” - mint írja, a hívő egyetlen pillanatra sem kételkedik a beteljesedés felől.

„Adventi várással várom az én Uramat, aki valóban hatalmába vette az életemet. Övé a fiatalságom, az öregkorom, övé vagyok egészségemben, betegségemben, övé a testem és a lelkem. Övé a jelenem és a jövőm.”

Forrás: felvidek.ma
Antal Éva írása

Őszi presbiteri konferencia a Szilágysomlyói Református Egyházmegyében

A zsinatpresbiteri elv

Az egyházban teokrácia kell legyen, vagyis Isten szava kell legyen a döntő.

Az első gyülekezetekben is véneket választottak, akik tapasztaltabbak, bölcssek, de legfőképpen alkalmasak és képzettek. A presbitereket is ilyen elvek szerint választják. Éppen ezért a presbitereknek tudniuk kell, hogy mit vállaltak és miért vállalták. Csapatban lehet dolgozni. A közösségi bölcsesség mindig erősebb, egymásba kapaszkodhatunk, és a felelősség is közös. A lelkész, mint előljáró tanítvány, a csapat tagja, aki tanult valamit arról, hogy mit kell tenni. Óvakodnunk kell a hatalmi harcoktól (Ki a nagyobb: lelkész vagy gondnok? Gondnok vagy presbiter?), mert ezek mindig pusztítást eredményeznek. Ehelyett együtt kell keressük Isten akaratát, tanulmányozunk a Szentírást. Legyen véleményünk nem csak arról, hogy mennyi legyen a tagsági díj, mire kellene pályázatot benyújtani, vagy hogyan oldjunk meg egy közmunkát a gyülekezetben. Legyen véleményünk a kánonban szereplő olyan

bioetikai kérdésekről is, mint például az abortusz, euthanázia, transzplantáció... Képzettebbek kell legyünk, ezért a személyes bibliaolvasás és imádság mellett keresni kell az alkalmakat, presbiterképzéseket, konferenciákat.

Az előadás után kiscsoportos beszélgetések következtek, majd ezt követően a kiscsoportok beszámolója következett, illetve kérdéseket lehetett feltenni az előadónak. Úgy gondolom, őszinte és tartalmas beszélgetések voltak, amelyek által épülhettünk és küldetéstudatunkban erősödhattünk.

Zárszó után, egy ízletes ebéd elfogyasztása mellett alkalom adódott a kötetlen beszélgetésekre is. Istennek legyen hála mindenért, és tegye gyümölcsözővé életünkben a hallottakat!

„Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretet, mert az tökéletesen összefog mindent. És a Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhíva az egy testben. És legyetek háládatosak.” (Kolossé 3, 14.15.)

Kocsis-Feri Sándor, PSz elnök

Darvas Ferenc ADVENT

*Várakozással telik életünk,
mert egy nagy érzésre vágyunk,
szívünk-lelkünk áhítózza,
éhezőn, a szeretetre várunk.*

*Eljő-e úgy, ahogy kívánjuk,
szelíden, halkán, csendesen,
mint azon a szent éjszakán,
a közelgő karácsony estén.*

*Ádventben járva újra várunk,
megtaláljuk-e, akit keresünk,
eljő-e hozzánk a Szeretet,
itt lesz-e, ott lesz-e velünk.*

*Várakozással teli életünkben
egy nagy-nagy érzésre várunk,
lelkünk-szívünk Őt keresve,
a békére, szeretetre vágyunk.*

*És eljön Ő, aki a Szeretet,
és mellyel világot megvált,
hozza békésen és csendesen,
amire nagyon sok ember várt.*

*Itt kopog majd belül, finoman,
bensőd megújulva rátalál,
és ha te is ezt így akarod,
ha szíved szeretetet kínál,*

*Hidd el, akkor eljön Ő hozzád,
fényével szerényen s halkán,
lényednek szeretetsugára
lesz majd az édesítő hajnal.*

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens
Tóth András KRE PSZ - elnök
Lakatos Nella
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)
Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

